

her i Landet, vilde det være en saadan Nedsættelse i Forbruget, at den vilde være overmaade følelig; men lykkeligvis er der heller slæt ingen Udsigt til saa store Vanskeligheder. Men den vanskelige Høstmaaned, som pludselig afløste de glimrende Sommermaaned, og som ødelagde saa mange Forhaabninger om, at den danske Høst skulde være enestaaende og hjælpe os over mulige Besværligheder, denne vanskelige Høstmaaned med dens usikre Vejrhår ogsaa medført, at Roedbyttet blev ringere end beregnet. Efter det Areal, som blev dyrket i Aar efter de i Fjor lagte Planer, til hvis Gennemførelse ogsaa Rigsdagen ydede sin Medvirken i Form af en Bevilling til et Laan til „Vestsjælland“, skulde vi under et godt Høstaar have haft et rigeligt Udbytte, saa stort, at vi aldeles ikke havde behøvet at tænke paa Sukkerspørgsmaalet i Aar. Men alt dette er forvandet, og vi maa tænke paa det; vi maa tænke paa en Økonomisering med vore Beholdninger. Det er blevet sagt mig, at der har vist sig Tegn til Opfodring af Sukkerøer, idet det skulde være fordelagtigt at anvende dem i Svinebruget. Dette Forhold skal til Undersøgelse, og hvis der blot er den svageste Antydning af, at dette finder Sted eller kan finde Sted, vil det være nødvendigt at udstede et Forbud mod Opfodring. Det er højst beklageligt, hvis der virkelig er privatøkonomiske Interesser, som mener at kunne tillade sig at anvende et Næringsmiddel, som er forud beregnet og aftalt at skulle være til menneskelig Brug, anvende det paa anden Maade end aftalt og planlagt. Jeg haaber derfor, det ikke er rigtigt. Men hvis der er en Mulighed, vil det være nødvendigt at gaa til Forbud mod Opfodring.

Med Hensyn til selve Sukkerbeholdningerne vil jeg overfor de fremkomne Udtalelser sige, at Spørgsmaalet, om vi vil have Sukker nok, ikke vil melde sig før langt ud paa Sommeren 1917, og til den Tid vil man have kunnet træffe de nødvendige Forholdsregler mod, at der da vil kunne blive Mangel. Derfor maa man advare i høj Grad mod, at nogen forsøger paa at ophobe Sukker. Ophobning af Sukker i Handelsøjemed er forbudt, og opdages det, at saadant sker — hvilket vil

kunne opdages, hvis en Regulering af Sukkerforbruget bliver nødvendig, og en Tælling og et Eftersyn forekommer —, vil Forbudets Overtrædelse drage Straf efter sig. Men private vil heller ikke have nogen som helst Nytte af eller Grund til at foretage nogen Ophobning af Sukker. Saafremt en Regulering finder Sted, vil der jo blive taget Hensyn til, hvad de private sidder inde med, paa samme Maade som i Sverige — og hvis man tilfører Sukker hen paa Slutningen af Aaret, vil det være unyttigt at have forsynet sig nu. Det Spørgsmaal, som foreligger til Overvejelse vedrørende indeværende Aars Sukkerordning, er Spørgsmaalet, om man skal indføre Sukker udefra, hvis det er muligt, hvad jeg ikke ved, men hvad man har sagt mig, at man anser for muligt, og da til en saadan Pris, at det, hvis det skulde indgaa i det danske Forbrug, vilde nødvendiggøre, fordelt paa det øvrige Forbrug, en lille Forhøjelse, eller om man skulde gaa til en Regulering af Sukkerforbruget, saaledes at man indskrænkede det eller fastsatte et Kvantum for hver, paa samme Maade, som det er sket andetsteds. Det vilde neppe, hvis de Meddelelser, der for Øjeblikket foreligger om Sukkerbeholdningen, er rigtige, betyde nogen synderlig Begrænsning i et rimeligt Forbrug, og det er ogsaa muligt, at det kunde være nyttigt at foretage en saadan Prøve paa en Regulering af et Forbrug herhjemme. Varer Krigen ikke blot i Aar, men et Aar til, kan ingen af os sige, om den vil medføre, at vi tvinges til en Regulering af visse Forbrugsvarer, og saa kan det jo have sin Nytte, at man i Tide og overfor en Vare, hvor det er forholdsvis let og neppe vil føles haardt af Befolkningen, har indøvet en saadan Regulering. Hele Spørgsmaalet er, som sagt, kun under Overvejelse endnu.

Men til Spørgsmaalet om Sukkerordningen i Aar kommer jo Spørgsmaalet om Sukkerordningen næste Aar, Spørgsmaalet om at sikre det størst mulige Areal til Sukkerroedyrkning det kommende Aar. Med Hensyn til dette Spørgsmaal er der to Forhold, der særlig melder sig. Det ene er Vanskelighederne ved Arbejdskraften, som utvivlsomt volder Sukkerroedyrkerne adskilligt Besvær og Afbræk i deres Er-